869/11

Den 30. maj 2011 blev i sag nr. 79.021:

xxxx xxxxx xxxxxxxx
xxxxxxxx xxx xxxxx
xxxx xxxxxxxx

mod

GF-Forsikring A/S
Jernbanevej 65
5210 Odense NV

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har tegnet bilforsikring i GF-Forsikring A/S. Han klager ved sin advokat over størrelsen af den erstatning, som selskabet har udbetalt i anledning af et anmeldt tyveri af den forsikrede bil, en Audi A3, årgang 1997.

Selskabet har udbetalt pro rata-erstatning med henvisning til, at klageren i forbindelse med forsikringens tegning har afgivet urigtige oplysninger om ejer-/brugerforholdet.

Klagerens advokat har i klagebrev af 9/9 2010 til nævnet anført:

> "Min klient har oplyst mig om, at han i slutningen af januar 2010 fik stjålet en Audi A3 med registreringsnummer …, mens bilen var på værksted. Sagen er anmeldt til politiet, jfr. vedlagte **bilag …,** som er anmeldelseskvitteringen dateret den 18. maj 2010.
>
> Bilen var forsikret hos GF Forsikring med min klient anført på policen som både ejer og bruger af bilen.
>
> Forsikringen har ved skrivelse af 7. maj 2010, **bilag …,** til min klient tilkendegivet at ville betale kr. 60.000,00 i erstatning. Efterfølgende har GF Forsikring den 8. juni 2010, **bilag …,** tilskrevet min klient om, at forsikringen kun vil erstatte bilen med kr. 15.064,57, da de er af den opfattelse, at min klients søn skulle være den reelle bruger af bilen.
>
> [Klagers repræsentant] har den 21. juni 2010 på vegne af min klient gjort indsigelser over for forsikringen mod den tilbudte forsikringsudbetaling på kr. 15.064,57, jfr. **bilag ...** Forsikringen har besvaret denne indsigelse den 8. juli 2010, **bilag …,** og fastholder i den forbindelse deres afgørelse om pro rata erstatning, hvilket er baggrunden for indbringelsen for Ankenævnet for Forsikring.

GF Forsikring har i bilag 6 anført, at baggrunden for pro rata erstatningen skal findes i, at det er selskabets overbevisning, at min klient ved indtegningen af køretøjet, har afgivet forkerte oplysninger, da den reelle bruger af bilen er min klients søn. Dette er absolut ikke korrekt. Min klient er ejer af bilen og tillige bruger af bilen. Audien er købt af min klient til eget brug. For familien er det dog naturligt, at bilen kan benyttes af både min klients kone og søn tillige. Dette betyder dog ikke, at bilen er erhvervet med henblik på, at min klients søn skulle være reel bruger. Min klients søn har naturligvis som familiemedlem benyttet bilen af og til, men den primære bruger af bilen har været min klient. Der er i forsikringsmæssig sammenhæng intet forkert i at låne bilen ud til et familiemedlem af og til, og min klients søn har da heller ikke haft bilen i længere perioder, men alene af kort varighed.

Forsikringen anfører i bilag …, at selskabets eksterne konsulent den 13. april 2010 skulle have haft et møde med min klient, i hvilken forbindelse min klient skulle have oplyst blandt andet, at køretøjet reelt var købt til sønnen, i hvilken forbindelse sønnen skulle have betalt en del af køretøjet, og resten af beløbet var lånt af en bekendt, ligesom min klient skulle have oplyst, at hans søn betalte forsikring, benzin og så videre. Dette er absolut ikke korrekt. Der må være tale om en misforståelse mellem den eksterne konsulent og min klient. Min klient og den eksterne konsulent talte ganske rigtigt sammen over en kop kaffe, men ovennævnte forhold er aldrig sagt af min klient. Jeg skal i den forbindelse nævne, at min klient taler meget dårligt dansk, og da også har haft bistand af tolk, hver gang jeg har talt med ham, hvilket formentligt er årsagen til, at min klient og den eksterne konsulent har talt forbi hinanden. Jeg skal i den forbindelse foreslå nævnet selv at tage kontakt til min klient, således at nævnet ved selvsyn kan konstatere disse sprogvanskeligheder. Min klient er som nævnt både ejer og bruger af bilen, og der er ikke som nævnt af forsikringen tale om en efterrationalisering efter selskabets afgørelse om pro rata erstatning fra min klients side men alene derimod tale om fakta.

Min klients søn bor da ej heller hjemme hos min klient og dennes kone. Min klients søn har bopæl i …, hvilket yderligere taler for, at min klients søn ikke har været bruger af bilen, da bilen har befundet sig på min klients adresse størstedelen af tiden.

Herudover kan det undre, at GF Forsikring anfører, at den eksterne konsulent har haft møde med min klient den 13. april 2010, og efterfølgende den 7. maj 2010 fremsender tilbuddet om erstatning på kr. 60.000,00 til min klient, bilag ... Dette tilbud var vel næppe fremsat, hvis GF Forsikring var af den opfattelse, at min klients søn skulle være den reelle bruger af bilen. De oplysninger GF Forsikring henviser til som begrundelse for pro rata erstatningen i skrivelsen af den 8. juni 2010, var GF Forsikring altså allerede i besiddelse af på det pågældende tidspunkt, hvor de fremsatte tilbud om erstatning på kr. 60.000,00.

Det er under alle omstændigheder forsikringsselskabet, der har bevisbyrden for, at min klient ikke skulle have fortalt sandheden i forbindelse med tegningen af forsikringen - hvilket han har - og forsikringsselskabet har ikke på nogen måde løftet denne bevisbyrde over for min klient, men har alene henholdt sig til en fornemmelse og intet andet. Den eksterne konsulent kan under samtalen ikke have været i tvivl om, at min klient ikke har forstået meget af det, der blev talt om, og der forekommer da fuldstændigt urimeligt at fratage min klient retten til erstatningen på baggrund af manglende forståelse under samtalen mellem parterne.

Min klient ønsker, som den reelle ejer og bruger af bilen, derfor at fastholde sit krav mod forsikringsselskabet."

Selskabet har i brev af 24/9 2010 til nævnet redegjort for sagen og sin afgørelse således:

"[Klager] har tegnet bilforsikring her i selskabet omfattende ansvarsforsikring og kaskoforsikring for Audi A3 1,6 årgang 1997 med registreringsnummer ... For forsikringen gælder forsikringsbetingelser 11-10.

Selskabet modtager den 28. januar 2010 skadeanmeldelse fra [klager], hvor det fremgår, at der er sket tyveri af hans bil.(bilag …)

På baggrund af [klagers] nu tredje tyveri af bil, sendes sagen til selskabets eksterne konsulent, PEN Consult, til en undersøgelse af tyveriet.

I forbindelse med mødet mellem [klager] og PEN Consult den 13. april 2010, blev det nævnt, at [klagers] søn på 19 år, … var den reelle bruger af bilen. Dette kom første gang til udtryk idet [klager] skulle svare på hvem der havde købt bilen. Hertil svarede [klager] at bilen reelt var købt til [klagers søn] og at [klager] havde betalt en del af bilen og resten var lånt af bekendte. [Klager] oplyste videre, at bilen stort set kun blev brugt af [klagers søn].
Ydermere forklarede [klager], at [klagers søn] pt. var under uddannelse, og yderligere har et fritidsarbejde. Pengene fra arbejdet bliver brugt til at betale for bilen, benzin og forsikring. Det skete på den måde, at [klagers søn] afleverede pengene til [klager], hvorefter [klager] betalte regningerne.(bilag …)

Efter selskabets taksator og [klager] var blevet enige om bilens værdi, blev der den 7. maj 2010 fremsendt en af taksatoren udarbejdet erstatningsopgørelse til underskrift ved [klager]. Af erstatningsopgørelsen fremgår det, at [klager] accepterer kr. 60.000,- til fuld og endelig afgørelse, dog med forbehold for forsikringsselskabets erstatningspligt (bilag …)

På baggrund af rapporten fra PEN Consult (bilag …), er det selskabets opfattelse, at der er afgivet urigtige oplysninger om ejer/bruger forholdet. Selskabet orientere derfor [klager] pr. brev om at erstatningen kunne vil ske forholdsmæssig jf. FAL § 6 stk. 2. Pro rata beregningen er sket på baggrund af de kr. 60.000,-. (bilag …)
Selskabet henviser til endvidere til AK72.198, AK74.068 samt AK74.803. (bilag …)

[Klager] har efterfølgende klaget til selskabet over afgørelsen gennem [klagers repræsentant]. Af klagen henvises der til, at afgørelse må være sket på baggrund af en sproglig misforståelse omkring ejer/bruger forholdet.(bilag …)

Det er hverken PEN Consults eller selskabets opfattelse, eftersom der på intet tidspunkt har været sproglige kommunikationsproblemer ved kontakten til [klager]. [Klager] har detaljeret forklaret, at [klagers søn] er den daglige bruger af bilen, hvorfor det unægtelig kan bero på en misforståelse - men alene er en efterrationalisering efter selskabets afgørelse om pro rata erstatning.

Selskabet fastholder i klagebesvarelsen(bilag …), at der har været afgivet urigtige oplysninger og ligger første forklaring til grund for afgørelsen. Der henvises til praksis på området - AK77.051.(bilag …)

Derudover bør det nævnes, at [klager] kun har haft en bil forsikret hos GF Forsikring siden 2007. I september 2009 får [klagers søn] kørekort, og i november 2009 bliver den omhandlende bil registreret til GF Forsikring, som bil nummer to.

Selskabet fastholder derfor sin indstilling og afventer kendelse fra nævnet."

Herefter har klagerens advokat i brev af 12/10 2010 til nævnet anført:

"Med henvisning til Ankenævnets skrivelse af den 1. oktober 2010 kan jeg til orientering meddele, at min klient fastholder klagen.

Jeg skal samtidig gøre opmærksom på, at min klient ofte har bistand af tolk, når min klient korresponderer med offentlige myndigheder, ligesom det oftest er Kommunen, der betaler herfor, idet Kommunen finder tolkebistand nødvendigt grundet min klients sprogmæssige vanskeligheder."

Nævnet har fået forelagt de bilag, som parterne har fremlagt, herunder bl.a. rapporten fra selskabets eksterne undersøgelseskonsulent samt den erstatningsopgørelse, som selskabets taksator sendte til klageren den 7/5 2010. Af sidstnævnte fremgår - som også anført af selskabet - bl.a., at "Erstatningsbeløbet er fastsat med forbehold af forsikringsselskabets erstatningspligt".

Nævnet udtaler:
Selskabet og klageren er uenige om, hvorvidt der er afgivet urigtige oplysninger om ejer-/brugerforholdet i forbindelse med forsikringens tegning. Nævnet finder, at det ikke på baggrund af sagens oplysninger er muligt at vurdere, hvem der har ret. Dette vil kræve en nærmere bevisførelse, der ikke kan ske for nævnet. I givet fald må bevisførelsen foregå ved domstolene.

Det følger af § 4, stk. 1, i nævnets vedtægter, at nævnet derfor må afstå fra at afgøre sagen.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

_____

Nævnet kan ikke afgøre sagen.

J. Hermann